

Stellingen

behorende bij het proefschrift 'Hip pain in general practice'

1. De meerderheid van de huisartsen schrijft NSAIDs voor bij oudere patiënten met heupklachten zonder bewijs dat deze medicijnen beter helpen dan paracetamol (dit proefschrift).
2. De ACR-criteria voor coxartrose zijn niet valide voor wetenschappelijk onderzoek in de huisartspraktijk (dit proefschrift).
3. De exacte pijnlocatie speelt een belangrijke rol bij de onderverdeling van aandoeningen in de heupregio (dit proefschrift).
4. Een extensiebeperking is een sterkere indicator voor een gewrichtszwelling van de heup dan een endorotatiebeperking (dit proefschrift).
5. Het feit dat Sigmund Freud leed aan Meralgia Paresthetica vergroot de kans dat zijn schaambeent degeneratie vertoonde (dit proefschrift).
6. Reproduceerbaarheid laat zich niet meten met een correlatiecoëfficiënt
7. Interventieonderzoek met een heterogene diagnosegroep moet zo omvangrijk zijn dat analyse van subgroepen mogelijk is.
8. De huisarts mag zijn specialistenstatus ontlenen aan generalisme
9. De lange introductietijd van de in 1986 ontwikkelde klapschaats bewijst dat een jonge wetenschap tijd nodig heeft om applaus te krijgen.
10. Wanneer onbekend is over welke zijde een schaap op haar rug is beland, dient zij over de achterpoten weer overeind te worden gezet.
11. Het verleden is een product van het heden, meer dan omgekeerd (naar H. Mulisch).
12. Het antwoord 'Dat weet ik niet' scheidt duidelijkheid.
13. Deadlines houden onderzoekers springlevend.

Rotterdam, 7 april 1999

Sita Biema-Zeinstra